

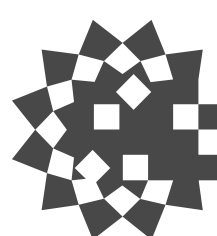

بیانات رهبر انقلاب

دردیدار مردم آذربایجان شرقی

۱۴۰۱/۱۱/۲۶

KHAMENEI.IR

دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای

آذربایجان اوياخدي
انقلاب دايخدي

بیانات رهبرانقلاب در دیدار مردم آذربایجان شرقی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ^(۱)

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا ونبينا ابي القاسم
المصطفى محمد و على آله الطيبين الطاهرين المعصومين سيما بقيّة
الله في الارضين.

برادران عزیز، خواهران عزیز! خیلی خوش آمدید. این راه طولانی را
در این هوای سرد طی کردید و گرمای صفا و ایمان و غیرت را به حسینیّه ی
ما آوردید و ما هم جدّاً مثل همیشه از دیدار شما، به مردم تبریز، به مردم
آذربایجان احساس اشتیاق میکنیم. و من درود میفرستم به معنای
واقعی کلمه به مردم آذربایجان، مردم تبریز و به آفرینندگان حماسه ی
بزرگ و فراموش نشدنی بیست و نهم بهمن سال ۵۶.

امروز یک مطلب در باب تبریز و آذربایجان عرض خواهم کرد؛
شناسنامه ی ارزشمند و درخشان آذربایجان با این چند کلمه ها تمام
نمیشود. ما هم راجع به تبریز و راجع به آذربایجان خیلی حرف زده ایم اما
همچنان حرف ادامه دارد. حالا امروز هم یک چند جمله ای عرض میکنیم؛
بعد هم یک مطلبی درباره ی نگاه کلی به مسائل کشور عرض خواهم کرد.

❖ اظهار تعظیم به ملت ایران به خاطر حماسه تاریخی بیست و دوم بهمن

قبل از اینکه حالا مطالبی را که عرض کردم شروع بکنیم، لازم میدانم
به ملت ایران اظهار تعظیم کنم به خاطر این حرکت ارزشمندی که در
بیست و دوم بهمن امسال نشان دادند. امسال این شبه ای که گذشت
- شبه ی بیست و دوم بهمن - یک شبه ی تاریخی، یک بیست و دوم
بهمن تاریخی بود؛ در سرتاسر کشور مردم به معنای واقعی کلمه حماسه
آفریدند. این همه تبلیغات مخالف، این مشکلاتی که مردم آن را با همه ی
وجودشان، با جسم و جانشان حس میکنند، تحریکات دشمنان، هوای
سرد، در بعضی نقاط کشور هوای زیر صفر، همه ی اینها تحت تأثیر گرمای

ایمان و بصیرت مردم ایران نادیده گرفته شد؛ مردم با این عظمت آمدند. این آمدن مردم حقایق زیادی را بیان کرد که حالا من بعداً باز به مسئله‌ی بیست و دوّم بهمن امسال برمیگردم، چند جمله بعداً عرض خواهم کرد. فعلاً اظهار ارادت به ملت ایران [میکنم] در همه جا: از منتها الیه شرق کشور تا منتها الیه غرب کشور؛ از شمال تا جنوب کشور؛ در شهرهای دوردست، در مراکز، در شهرهای بزرگ مثل تبریز، اصفهان، مشهد و جاهای دیگر، تاروستاها! ملت ایران همه با هم صدا بلند کردند؛ اینها خیلی ارزشمند است. ملت ایران! شَكَرَ اللهُ سَعِيكُمْ. البتّه بنده خودم را شایسته‌ی این نمیدانم که من تشکر کنم؛ خدا باید تشکر کند؛ خداوند متعال شاکر است: إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ.^(۲)

هر حرکت شمارا، هر اظهار نظر شمارا، هر کلمه‌ای که بر زبان می‌آوردی، هر قدمی که بر میداری، اینها را خدای متعال شکرگزاری میکند؛ با اینکه کار شما وظیفه است. آنچه ما انجام میدهیم گوشه‌ای از شکر خدا است امّا ((تَشْكُرُ مَنْ شَكَرَكَ وَ أَنْتَ الْهَمَّتُهُ شُكْرَكَ))؛^(۳) تو از آن کسی هم که تو را شکر میکند، شکرگزاری میکنی. ان شاء الله برمیگردم و راجع به بیست و دوّم بهمن صحبت میکنم.

❖ تاریخ‌سازی مردم تبریز در ۲۹ بهمن ۵۶ و تبدیل قیام قم به قیام ملی

و امّا راجع به بیست و نهم بهمن تبریز در سال ۵۶. به نظر من میشود گفت که در روز بیست و نهم بهمن سال ۵۶، تاریخ ایران ورق خورد؛ یعنی یک مقطع تعیین‌کننده‌ی تاریخی بود. خب در نوزدهم دی همان سال، در قم آن قیام اتفاق افتاده بود؛ شکی نیست که قمی‌ها کار بزرگی هم کردند و ابتکار عمل را به دست گرفتند؛ ولی مثل نوزدهم دی قم در کشور، باز هم اتفاق افتاده بود امّا فراموش شده بود. پانزدهم خرداد سال ۴۲، با آن کشتار و با آن حرکت عظیمی که در تهران و قم و بعضی شهرهای دیگر انجام گرفت و ملت قیام کردند، جان دادند، خون دادند، تعداد هم

خیلی زیاد بود اما فراموش شد، از بین رفت. سیاست دستگاه استبداد و استکبار این است که حوادث مهمی را که به نفع مردم است، با تبلیغات، با انواع حيله‌های گوناگون، با زور، به فراموشی بسپارند؛ اگر کار تبریز نبود، نوزدهم دی قم هم به فراموشی سپرده میشد.

تبریزی‌ها چه کار کردند؟ تبریزی‌ها قیام قم را تبدیل کردند به قیام ملی، تبدیل کردند به یک حادثه‌ی عمومی؛ با اینکه سختگیری و شدت عمل در تبریز خیلی بیشتر بود؛ تانک آوردند به خیابان. طرف مقابل چه کسی بود؟ مردم، علما، مساجد؛ که علما از مردم دعوت کرده بودند تا بیایند در مراسم چهلم [مردم قم] شرکت کنند؛ طرف، اینها بودند؛ مسلحین که نبودند؛ اما دستگاه آن قدر دستپاچه شد که تانک آورد به خیابان و کشتار کردند، مردم را کشتند. اما مردم تبریز عقب‌نشینی نکردند؛ جان دادند، خون دادند، ایستادگی کردند، شعار دادند و قضیه‌ی قیام را ملی کردند؛ صدای فداکاری آنها به همه‌ی کشور رسید، لذا همه‌گیر شد. چهلم [مردم] تبریز در چند جا گرفته شد؛ این معنایش آن بود که فریاد تبریزی‌ها همه‌ی ایران را فراگرفت. کمتر از یک سال بعد هم بساط حکومت استبدادی سلطنتی واژگون شد؛ تاریخ‌سازی یعنی این، مقطع تاریخی یعنی این.

❖ پرچم آزادی ایران، به دست تبریزی‌های مقاوم و شجاع

تبریز با ایستادگی، با مقاومت، با شجاعت نگذاشت تجربه‌های گذشته تکرار بشود؛ پرچم آزادی ایران دست تبریزی‌ها است؛ این تعجب ندارد؛ آذربایجان در مقاطع دیگر هم یک چنین حرکتی، یک چنین نمود عظیمی از خودش نشان داده. این تاریخ را باید بدانیم، باید نگذاریم تاریخ فراموش بشود. در یک مقطع دیگر... در دوره‌ی طلوع صفویه - همین آذربایجان یعنی همین تبریز و اردبیل و شهرهای آذربایجان توانستند ایران را از تفرقه، از ملوک‌الطوایفی، از تسلط طولانی بیگانگان

نجات بدهند؛ آذربایجان بود دیگر؛ اردبیل بود، تبریز بود؛ اینها بودند که توانستند ایران را متحد کنند. قبل از اتحاد ایران و حکومت مستقل ایران که تا امروز ادامه پیدا کرده، [کشور] ملوک الطوائفی بود. در زمان تیموری‌ها و قبل از آن مغولها و بعد دنباله‌های آنها، هر گوشه‌ای از کشور دست یک طایفه‌ای، دست یک گروهی بود؛ شرق یک جور، غرب یک جور، شمال یک جور، جنوب یک جور. حرکتی که از آذربایجان شروع شد، ایران را متحد کرد. پرچم اتحاد ایران دست آذربایجان است؛ اینها حقایقی است، اینها تعارف نیست. روایت درست تاریخ آذربایجان، جزو لوازم تاریخ‌نگاری اسلامی است و وظیفه‌ی همه است که این کار را انجام بدهند؛ اهل فنّش، اهل کارش باید این کار را انجام بدهند.

در حوادث بعدی هم همین جور بود. در قضیه‌ی تنباکویکی از نقاطی که علما [از جمله] مرحوم حاج میرزا جواد آقای تبریزی... حاج میرزا جواد مجتهد... همراهی کردند با قضیه‌ی تحریم تنباکوی میرزای شیرازی، تبریز بود. در قضیه‌ی مشروطه حرکت تبریز [مهم بود]؛ هم در اول مشروطه که مسئله‌ی ستّارخان و باقرخان و مانند اینها بود، هم بعد از قضایای گوناگون و ورود روس‌ها و مانند اینها، شیخ محمد خیابانی، آمیرزا اسماعیل نوبری و دیگران و دیگران؛ اینها بودند که توانستند قدرت ایستادگی ایران را در مقابل حوادث گوناگون نشان بدهند. در انقلاب اسلامی همین جور، در دفاع مقدّس همین جور، در قضایای بعد از دفاع مقدّس تا امروز همین جور؛ [همان طور که] آقای آل‌هاشم فرمودند، در همین قضایای اخیر همین جور. خب، این حالا از جهت خصوصیت قدرت‌نمایی ملی.

◆ آذربایجان؛ مرکز تمدّنی و فرهنگی در غرب کشور

از جهت فرهنگی هم همین جور؛ آذربایجان مرکز تمدّنی و فرهنگی کشور در غرب کشور است؛ مثل خراسان که مرکز تمدّنی و فرهنگی کشور در شرق کشور است. فرهنگ کشور، سنت‌های ایرانی، تمدّن ایرانی که

در طول تاریخ تا اقصی نقاط متصرفات عثمانی در غرب و تا اقصی نقاط متصرفات هند باپری در شرق صادر شده است، از این دو مرکز، از آذربایجان و از خراسان، حرکت کرد. ایران همیشه به مفاخر فرهنگی خود در آذربایجان افتخار کرده. خاقانی آذربایجانی است، نظامی آذربایجانی است؛ بعد می آیم، شمس تبریزی، قطران تبریزی، شیخ محمود شبستری، بعد صائب تبریزی، همین طور تا به زمان ما برسیم: مرحوم شهریار و قبل از او خانم پروین اعتصامی؛ اینها همه آذربایجانی اند. خدمات بزرگی که اینها به ادبیات کشور، به فرهنگ کشور کرده اند قابل شمارش نیست؛ خیلی بیش از آن مقداری است که بشود گفت.

◆ بیست و نهم بهمن؛ یک حادثه‌ی هویت ساز

خب، پس قضیه‌ی بیست و نهم بهمن این سوابق را، این لواحق را همراه خودش دارد. من می‌خواهم عرض بکنم که قضیه‌ی بیست و نهم بهمن یک حادثه‌ی هویت ساز بود؛ ما چون باید درس بگیریم دیگر؛ ما داستان که برای همدیگر تعریف نمی‌کنیم؛ باید درس بگیریم. باید از گذشته‌ی خودمان، برای ساختن آینده‌ی خودمان استفاده کنیم. ما امروز در حال حرکتیم؛ ملت در حال حرکت است، ایران در حال حرکت است؛ احتیاج داریم به درس، احتیاج داریم به تجربه؛ اینها برای ما درس است. بیست و نهم بهمن یک حادثه‌ی هویت ساز بود.

◆ هویت و عظمت ملت‌ها، در سایه‌ی استقامت و ایستادگی

هر ملتی، در سایه‌ی استقامت و ایستادگی، هویت پیدا میکند. آن چیزی که به ملت‌ها هویت میدهد، شخصیت میدهد، عظمت میدهد، به حفاظت از خود ملت‌ها و فرهنگ آنها کمک میکند، استقامت آنها و ایستادگی آنها است. استقامت یعنی چه؟ یعنی آن خط مستقیمی را که انسان پیدا کرده، ادامه بدهد؛ نگذارد زاویه پیدا بشود. مشکل ملت‌ها زاویه پیدا شدن است. یک خطی را شروع میکنند، بعد یک مقداری میروند، یا

خسته میشوند یا جاذبه‌های دنیایی، آنها را به خودش جذب میکند و زاویه پیدا میکنند. درجه‌ی زاویه، اول خیلی کم است؛ [ولی] هر چه ادامه پیدا کند درجه‌اش بیشتر میشود و از خطّ اصلی، از خطّ واقعی جدا میشود؛ مشکل این است. مادر کشورمان، در انقلابمان، این مشکل را داشته‌ایم. بعضی‌ها با انقلاب بودند، بعد زاویه پیدا کردند. عوامل مختلفی [وجود دارد]. گاهی تقصیر خودشان هم نبود، تقصیر دستگاه‌ها بود، تقصیر حکومت بود، تقصیر عوامل گوناگون بود، تقصیر خارج [بود]؛ بالاخره به هر دلیلی یک زاویه‌ای پیدا کردند. این زاویه پیش رفت، منتهی شد به ضدّیت با آن حرکت، با آن آرمان، با آن انگیزه‌ی بزرگی که آنها را وارد این راه کرده بود. از این روبه‌آن رو شدند؛ گاهی ۱۸۰ درجه تغییر کردند. داشته‌ایم از این قبیل، داریم از این قبیل. استقامت نمی‌گذارد؛ این هویت را حفظ میکند، به یک ملت، یک جمعیت هویت می‌دهد. باید خسته نشد، باید ناامید نشد، باید از عربده‌های دشمن خوف نکرد. برادران عزیز، خواهان عزیز! راز ماندگاری اینهاست.

خب بله، معلوم است که دشمن بیکار نمی‌نشیند؛ یا ضربه میزند یا اگر نتوانست، تهدید میکند و اگر تهدید اثر نکرد، عربده میکشد برای اینکه شما را از میدان خارج کند؛ اگر از میدان خارج نشدید، دشمن شکست خورده؛ اگر ادامه دادید، پیشرفت میکنید. مردم تبریز در بیست و نهم بهمن، قیام قم را دیده بودند؛ خب در قم کشتار شد، مردم قم سرکوب شدند؛ این را مردم خبر داشتند، مردم تبریز میدانستند ایستادگی در مقابل دستگاه، کشته شدن دارد، جان دادن دارد، اما ایستادند، استقامت به خرج دادند، خدا برکت داد. اینکه می‌گوییم تاریخ ورق خورد در روز بیست و نهم بهمن به برکت حرکت مردم تبریز، این برکتی که خدا به این کار داد، به خاطر همین بود که استقامت به خرج دادند: **وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا**؛^(۴) استقامت.

❖ راه‌پیمایی بیست و دوم بهمن ۱۴۰۱، مصداقی از استقامت ملت ایران

این بیست و دوم بهمن امسال هم یک مصداق دیگر همین استقامت است. با این نگاه، با این دید، مسئله را ببینیم و بررسی کنیم. صرف اینکه حالا جماعت آمدند در خیابانها، خوب کار خوبی است؛ گاهی اوقات انگیزه‌های گوناگونی وجود دارد برای آمدن به خیابان. مهم‌تر از این، همین است که نگاه کنیم ببینیم این «آمدن» به معنای استقامت ورزیدن بود، به معنای لج کردن با دشمن بود. سعی دشمن این است که راه را فراموش کنیم، راه را نبینیم؛ سعی اش این است. در داخل هم کسانی همینها را ترویج میکنند؛ هستند دیگر. ما ادعا نمیکنیم که در داخل مخالف نیست، انقلاب مخالف ندارد، ما مخالف نداریم؛ چرا، کسانی هستند که مخالفت میکنند، آنها هم همان هدف دشمن را دنبال میکنند. در داخل، ما مواجه بودیم با حرکاتی که عزم ملت ایران را آماج حملات خود قرار داده بودند. یکی از اهداف مهم این اغتشاشات پاییز در تهران و بعضی جاهای دیگر، این بود که همین بیست و دوم بهمن را از یاد مردم ببرند، مردم حضور میلیونی خودشان را در سالروز پیروزی انقلاب نشان ندهند، فراموش کنند. در داخل هم کسانی با تحلیل‌های غلط، با استدلال‌های سست، همین را در روزنامه‌ها، در فضای مجازی، در اظهارات، در گفته‌ها، تکرار کردند و گفتند برای اینکه مردم را منصرف کنند. اما مردم چه کار کردند؟ مردم استقامت ورزیدند آمدند، برخلاف آنها عمل کردند. پس این «آمدن» استقامت بود و این استقامت برکت دارد.

❖ حمایت کامل از نظام جمهوری اسلامی؛ پیام ملت ایران در بیست و دوم

بهمن

این راه‌پیمایی مردم، امسال همراه با تحلیل بود؛ یک روشنفکر وقتی تحلیل میکند، خوب مقدمه و صغری و کبری [میچیند]؛ اما از یک انقلابی‌ای که تحصیل کرده هم نیست اما تحلیل دارد، میپرسند «چرا

آمدی در این راه پیمایی شرکت کردی»، میگوید «چون فهمیدم آمریکا نمیخواهد بیایم، آمدم». ببینید، با تحلیل [آمده]؛ این تحلیل است. میدانند که دشمن از آمدنِ او خائف و بیمناک است؛ دشمن میدانند که آمدنِ او این راه را محکم میکند، این جاژه را میکوبد، این حرکت را تداوم میبخشد، لذا دشمن نمیخواهد. چون دشمن نمیخواهد، او برای اینکه این راه تداوم پیدا کند، می آید؛ [مردم] با تحلیل آمدند. آمدند تا روحیه ی ایرانِ امروز را نشان بدهند؛ انگیزه ی ایرانِ امروز را نشان بدهند.

راه پیمایی بیست و دوم بهمن امسال پُرشور بود، شاد بود، شعارهایی که دادند مضمون دار بود، شعارها معنادار بود، جهت گیری را نشان میداد. دشمن میخواست صدای ملت ایران به گوش نرسد؛ دشمن این را میخواست. ملت ایران در میان این همه غوغای فضای مجازی و تبلیغات و تلویزیون ها و مانند اینها صدای خودش را بلند کرد و به گوش همه رساند. بله، ممکن است بعضی [نشنوند]؛ چون پنهان میکنند، سکوت میکنند، در تبلیغات جهانی منعکس نمیکنند؛ ممکن است به گوش مردم کشورهای دیگر نرسد، اما آنهایی که باید بشنوند، صدای ملت ایران را شنیدند. دستگاه های سیاست گذار در آمریکا، در انگلیس، در نقاط توطئه گردنیا، در سرویس های جاسوسی کشورها... آنها که حواسشان جمع است... صدای ملت ایران را امسال در بیست و دوم بهمن شنیدند. آنهایی که باید بشنوند شنیدند.

پیام ملت ایران در این بیست و دوم بهمن حمایت کامل از انقلاب اسلامی و از نظام جمهوری اسلامی بود؛ این از همه ی صداها بلندتر بود. البته صداها مخالف و معارضی هم وجود دارد و وجود داشت؛ و دشمنان، امپراتوری رسانه ای دنیا که دست صهیونیست ها و آمریکایی ها است، سعی میکنند صدای آنها را غلبه بدهند اما نتوانستند؛ صدای ملت بر صدای دیگران غلبه پیدا کرد.

◆ پیشرفت کشور در مادیات و معنویات علی‌رغم وجود مشکلات

البته دیگران تلاش خودشان را کردند؛ مخالفین، معاندین زحمت خودشان را کشیدند؛ گاهی گفتند: انقلاب، جمهوری اسلامی به قهقرا می‌رود؛ درست، عکس واقعیت. ما به قهقرا می‌رویم؟ مادر همه‌ی قسمت‌ها به توفیق الهی، به فضل الهی، به حول و قوه‌ی الهی داریم جلو می‌رویم. نه اینکه مشکلات نداریم، حالا خواهیم گفت، مشکلات هم کم نداریم اما کشور امروز با کشور بیست سال پیش و سی سال پیش و چهل سال پیش خیلی فرق کرده؛ در همه‌ی بخش‌ها خیلی جلو رفته‌ایم؛ در مادیات و معنویات.

می‌گویند: کشور دارد به قهقرا می‌رود! چه قهقراایی؟ چرا؟ بعضی گفتند که جمهوری اسلامی به بن بست رسیده؛ خب اگر ما به بن بست رسیده‌ایم، چرا دشمن این قدر خرج می‌کند که ما را به زمین بزند؟ خب ملّتی که، حکومتی که به بن بست رسیده، دیگر زمین زدنش که خرج نمی‌خواهد؛ خودش زمین می‌خورد. در دنیا میلیاردها دلار دارند خرج می‌کنند! بسیاری از کشورهای پولی دارند، ثروتی دارند و برخلاف جهت ملّت ایران حرکت می‌کنند، دارند خرج می‌کنند تا جمهوری اسلامی را منحرف کنند؛ به زبان هم می‌آورند، تصریح هم می‌کنند. چرا می‌کنند؟ اگر ما به بن بست رسیده بودیم، اگر ما داشتیم از پامی افتادیم. همان طور که بعضی‌ها می‌خواهند و انمود کنند. احتیاج نبود که آنها این همه پول خرج کنند.

◆ لزوم تقویت قدرت دفاعی کشور به خاطر وجود دشمن

گاهی اوقات در مقام خدشه‌ی در پیشرفت‌ها [می‌گویند:] چرا همه‌ی تلاش خودتان را گذاشته‌اید روی تسلیحات، پهپاد، موشک و از این قبیل؟ بعضی‌ها این جوری [می‌گویند]. خب، جوابش این است که اولاً لازم است؛ کشوری که دشمن دارد باید به فکر خودش باشد دیگر. اول

انقلاب بعضی‌ها میخواستند همین‌اف چهارده‌های ما را بفروشند، بنده نگذاشتم؛ مطلع شدم، افشا کردم. مشهد بودیم - رفته بودیم زیارت یا یک کاری داشتیم - آنجا من شنیدم، نگذاشتم وقت دیر بشود؛ همان ساعتی که شنیدم، خبرنگار را خواستم و افشا کردم و پخش شد؛ ترسیدند، دست برداشتند؛ سیاستهای مخالفین و معارضین این است. ما دشمن داریم، باید جهت دفاعی مان را [قوی کنیم]؛ عقل حکم میکند، شرع هم میگوید: «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ»^(۵) «استطعتم» یعنی تا آنجایی که میتوانید، هر چه میتوانید؛ ما هم همین را گوش کردیم؛ هر چه میتوانیم قوه‌ی دفاعی کشور را ان شاء الله تقویت میکنیم.

◆ انجام کار در بخش صنعت و زیربنایی، چندین برابر بخش دفاعی

ثانیاً در بخشهای دیگر مگر کمتر از بخش دفاعی کار شده؟ چندین برابر بخش دفاعی در بخش صنعت کار شده، در بخشهای زیربنایی کار شده، در [ساخت] جاده و سد و امثال اینها کار شده؛ این همه کار شده. حالا مسائل دفاعی طبعاً جوری است که دشمنها هم میخواهند به دلایل خاص خودشان دائم تبلیغ کنند که «ایران پهپاد داشت، به فلان جا فروخت، به فلان جا داد و از این قبیل»؛ اما پیشرفتهای را صنعتی داعی^(۶) ندارند [بگویند]، بلکه داعی دارند کتمان کنند و کتمان میکنند. نه، ما در قسمت‌های دیگر هم پیشرفت زیادی داشته‌ایم. البتّه ملت به این وسوسه‌هایی که میکنند اعتنائی نکرد؛ ملت به این صدا‌هایی که اینجا و آنجا بلند میکنند، اعتنائی نکرد؛ بعد از این هم ان شاء الله اعتنائی نخواهد کرد.

◆ ایران قوی، علت عصبانیت دشمن

همین‌ها است که دشمن ما را عصبی میکند، همین پیشرفتهای است که دشمن را عصبانی میکند، دشمن را خشمگین میکند. قرآن فرمود: قُلْ

موتوا بِغَيْظِكُمْ؛^(۷) همین را مرحوم شهید بزرگوارمان [بهشتی] ترجمه کرد [و گفت]: «از این عصبانیت بمیر!»! این ترجمه‌ی آیه‌ی قرآن است: موتوا بِغَيْظِكُمْ. دشمن عصبانی میشود، ناراحت میشود؛ کارهایشان کارهای عصبی است، حرفهایشان حرفهای عصبی است. هر چیزی که ایران را قوی کند آنها را ناراحت میکند؛ چرا؟ چون میدانند که اگر ایران قوی شد، توطئه‌ی علیه ایران ناکارآمد خواهد شد؛ لذا نمیخواهند ایران قوی بشود. هر چیزی که ما را قوی کند آنها را عصبی میکند، ناراحت میکند.^(۸) ان شاء الله و به توفیق الهی همین جور است. نهضت حرکت است، انقلاب حرکت است؛ انقلاب توقف و سکون ندارد، باید پیش برود و باید به توفیق الهی ادامه پیدا بکند؛ و ان شاء الله ادامه هم پیدا خواهد کرد. پس کشور باید قوی بشود. بنده بارها گفته‌ام، عرض کرده‌ام - حالا بعد هم اشاره میکنم - که همه باید تلاش کنند؛ کشور را باید قوی کرد.

◆ **ضعف در کارهای رسانه‌ای ما، علت مطلع نبودن مردم از پیشرفتهای کشور**

ما گفتیم که پیشرفت کرده‌ایم؛ این واقعیت است. ممکن است آحادی از مردم از خیلی از پیشرفتهای مطلع نباشند؛ خوب بله، مادر تبلیغات و مانند اینها هم ضعیفیم؛ این را هم بدانیم. در تبلیغات، در کارهای رسانه‌ای، ما آن تبخّر و مهارت لازم را هنوز پیدا نکرده‌ایم، یک مقداری ضعیفیم؛ لذا [برخی پیشرفتهای] گفته نمیشود، دیده نمیشود، فهمیده نمیشود. آنهایی که میروند بازدید میکنند و نمایندگان ما را، [سایر] جاها را می بینند مبتهج میشوند؛ بعضی‌ها بشدت متعجب میشوند. خارجی‌ها که می‌آیند، گاهی اوقات اینها را می‌برند یک جاهایی را نشانشان میدهند، تعجب میکنند، میگویند: شما در شرایط تحریم به این چیزها دست پیدا کردید؟ من یک وقتی گفتم^(۹) - البته مال چند سال قبل است - که یک موشکی جوانهای ما ساخته بودند؛ این موشک را آزمایش کردند. خوب ماهواره‌ها میگیرند دیگر؛ صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها و دیگران فهمیدند که این موشک ساخته شده. یک فرمانده متخصّص موشکی

صهیونیستی^(۱۰) یک حرفی زده بود که در جاهایی پخش شد؛ دست ما هم رسید؛ من نقل کردم. گفته بود: من با ایران دشمنم اما در مقابل این حرکتی که اینها کردند- این موشکی که در شرایط تحریم درست کردند- من کلاه را از سرم به احترام برمیدارم.

◆ دو نوع نگاه به ضعفهای کشور: نگاه انقلابی، نگاه ارتجاعی

خب، پس گفتیم که ما پیشرفت کردیم اما آیا در کنار این پیشرفتها ضعف نداریم؟ چرا، الی ماشاءالله؛ ضعف داریم، کمبود داریم؛ کمبودهای زیادی [هم] داریم؛ دلایل مختلفی هم دارد. کمبودهای ما، ضعفهای ما کم نیست. بعضی اش را مردم احساس میکنند، میفهمند؛ خب گرانی هست، تورم هست، کاهش ارزش پول ملی هست؛ اینها ضعف است؛ اینها را ما داریم. ضعفهای دیگری هم داریم، در بخشهای مختلف، بخشهای اداری، غیره. ضعفها وجود دارد منتها ما دو جور میتوانیم به مسئله نگاه کنیم.

درست توجه بفرمایید؛ بخصوص جوانهای عزیزمان توجه کنند. یک طرف، پیشرفتها، موفقیتها، دستاوردها است، یک طرف هم ضعفها است؛ دو جور میشود نگاه کرد: یک جور این است که به دستاوردها نگاه کنیم، بفهمیم که ما توانش را داریم و بگوییم: خیلی خب، با همان همتی که اینها را به دست آوردیم، این ضعفها را هم با همان همت برطرف خواهیم کرد؛ این یک جور نگاه است؛ این نگاه، نگاه انقلابی است. یک نگاه دیگر این است که به ضعفها نگاه کنیم و بگوییم: «آقا! فایده‌ای ندارد. نگاه کن، ببین ما چه ضعفهایی داریم؛ فایده ندارد، نمیشود کاری کرد»؛ یا بنشینیم، دست روی دست بگذاریم، یا نق بزنیم یا فریاد علیه این وضع بزنیم یا ضعفها را با صدای بلند، چند برابر بزرگ کنیم؛ این نگاه، نگاه ارتجاعی است. بله، ضعف هست منتها شما با نگاه انقلابی به ضعفها نگاه کنید، چرا با نگاه ارتجاعی نگاه میکنید؟

❖ لزوم همت همگان برای برطرف کردن ضعفهای کشور

بعضی، وقتی ضعفها را نگاه میکنند، اصل جمهوری اسلامی را انکار میکنند، اصل انقلاب را انکار میکنند! چرا؟ یک ملّتی اگر ضعف داشت، باید دستاوردهای او را فراموش کرد؟ کدام ملّت ضعف ندارد؟ ملّتهای ثروتمند دنیا که از لحاظ علمی پیشرفته‌ترینند، ضعف ندارند؟ ضعفهای بزرگ‌تری دارند. بنده اگر بخوام بشمرم، باید یک صفحه همین طور دانه دانه با عنوان بشمرم ضعفهایی را که در آمریکا هست، در انگلیس هست، در فرانسه هست، در کشورهای پیشرفته هست؛ از ضعفهای ما خیلی بزرگ‌تر، مهم‌تر، سخت‌تر: فراگیری فقر، فراگیری بیماری، فراگیری تبعیض، نبود عدالت اجتماعی؛ فراوان از این ضعفها [آنجاها هست]، چند برابر ما. ضعف همه جا هست، [منتها] ما باید همت بکنیم ضعف را برطرف کنیم؛ راه حل این است؛ راه حل این نیست که وقتی ما دیدیم وضعی وجود دارد، فوری شروع کنیم اصل و ریشه و پایه را خراب کردن.

من اصرار دارم آن راه اوّل درست است: راه انقلابی؛ یعنی وقتی که ما نگاه میکنیم ضعفهایمان را مشاهده میکنیم، بگوییم ما دستاوردهای بزرگی داریم که این دستاوردها به نظر ما دست نیافتنی بود؛ [لذا] همت کنیم. ببینید عزیزان! من چهل سال است در این کشور مسئولیت دارم؛ مسئولیتهای مختلف، از قبل از ریاست جمهوری تا ریاست جمهوری تا بعد از ریاست جمهوری. یک روزهایی بود که ما باور نمی‌کردیم ممکن است بعضی از پیشرفتهای یک روزی پیش بیاید که اگر بشمرم این پیشرفتهای را، تعجب میکنید. اینکه مثلاً فرض کنید تولید فولاد به میلیون تُن برسد، اصلاً به ذهنمان خطور نمی‌کرد؛ آنچه به ذهن ما خطور میکرد این بود که حالا پنج هزار تُن است، مثلاً برسد به ده هزار تُن! آنچه امروز جلوی چشم ما هست، اصلاً تصوّرش را هم نمی‌کردیم؛ اما خب ملّت همت کردند، جوانها همت کردند، مسئولین خوب داشتیم در این خلال که همت کردند،

به اینجا رساندند کشور را. این همت امروز هم وجود دارد؛ همت کنیم ضعفها را برطرف کنیم؛ این توصیه‌ی بنده است.

❖ کارهای اقتصادی؛ مهم‌ترین کارهای امروز

همه باید کار کنند. در درجه‌ی اول، مسئولین باید کار کنند؛ هر کسی بر طبق وظیفه‌ی قانونی خودش. مسئولین، مختلفند؛ یکی مسئول برنامه‌ریزی و طراحی است، یکی مسئول اجرا است، یکی مسئول نظارت است، یکی مسئول قانون‌گذاری است، یکی مسئول سیاست‌گذاری است؛ بخش‌های مختلف، مدیریت‌های مختلف، مسئولیت‌های مختلف، همه هم قانون دارند. همه تلاش کنند، فعالیت جهادی بکنند، روز و شب شناس کار بکنند، پیگیری کنند کارها را. این، مسئولینند.

آنچه به نظر من میرسد، امروز مهم‌ترین کارهای ما کارهای اقتصادی است. چند روز پیش در همین حسینیه عده‌ای از تولیدکنندگان و کارآفرینان موفق کشور جمع بودند، من به آنها [هم] گفتم؛^(۱۱) گفتم این کشور باید رشد اقتصادی پیدا کند، بدون رشد اقتصادی کار پیش نمیرود. خوب رشد اقتصادی اگر بخواهد پیدا بشود، تولید اگر بخواهد افزایش پیدا کند، باید ثبات اقتصادی باشد، تورم باید مهار بشود. امروز یکی از کارهای اساسی‌ای که مسئولین کشور، قوه‌ی مجریه، قوه‌ی مقننه، دستگاه‌های پیگیری و دستگاه‌های اجرائی به عهده دارند - مسئولین مستقیم، مسئولین غیر مستقیم - این است که [مشکلات را] علاج کنند. علاج پذیر است؛ این جور نیست که علاج نداشته باشد؛ راه دارد، باید راهش را پیدا کنند. علاج کنند تورم را؛ این ثبات اقتصادی، ثبات قیمت‌ها، کشور را پیش میبرد؛ پس نگاه باید این نگاه باشد.

❖ توانایی برطرف کردن ضعفهای کشور از طریق مردم

مردم هم همین جور [کار کنند]. مسئولین البته مسئولیتشان بیشتر است لکن مردم هم همین جور. دانشجو میتواند کار کند، استاد میتواند

کار کند، کارگر میتواند کار کند، کاسب میتواند کار کند، کشاورز میتواند تلاش کند؛ کارآفرین ها، دامدار، عالم دینی، همه ی اینها میتوانند کار کنند؛ هر کدام یک جور. [مثلاً] عالم دینی؛ دیدید آقای آل هاشم اینجا گفتند که راه می افتند، میروند مراکز صنعتی را، به این و آن یا نشان میدهند یا بازدید میکنند؛ خیلی خوب این یک کار است؛ این کار بزرگی است. این [اقتصاد را] به حرکت درمی آورد. این حرکتها بابرکت است. فعال سیاسی میتواند کار کند؛ فعال سیاسی، روشنگری کند. فعالیت سیاسی فقط این نیست که آدم بنشیند یک نقطه ضعفی در دولت یا در دستگاه های دیگر پیدا کند، بنا کند این را در فضای مجازی با مسخره و با توهین و مانند اینها بزرگ کند؛ فعالیت سیاسی که این نیست. فعالیت سیاسی این است که شما نگاه کنید فضای سیاسی دنیا را، فضای سیاسی منطقه را، اهداف دشمنان را، جهت گیری دوستان را، برای مردم، آنهایی که شما بیشتر از آنها میدانید، بیشتر از آنها میفهمید، برای آنها تشریح کنید؛ فعالیت سیاسی این است.

یا فعالان اجتماعی، فعالان خدماتی [همین طور]. ما مکرر توانستیم، از طریق مردم، ضعفهای بزرگ را برطرف کنیم؛ یکی همین کرونا. مردم اول شروع کرونا وارد میدان شدند، کار کردند. خیلی از کارهایی را که دستگاهها باید انجام میدادند مردم انجام دادند؛ وارد میدان شدند. همان روزها، مردم وارد شدند و کمک مؤمنانه انجام دادند. کارهای فراوان گوناگون خدماتی، مردم انجام دادند. جشن [بزرگ غدیر] را در تهران مردم انجام دادند؛ مردم خودشان با میل و با شوق انجام دادند. مردم میتوانند. فعالیتهای اجتماعی به ملت نشاط میدهد، پیشرفت را در کشور تضمین میکند، تأمین میکند، پشتیبانی میکند.

❖ تأثیر اتحاد ملی در ایجاد قوت در کشور

یکی از چیزهایی که در ایجاد قوت در کشور مؤثر است و کشور را قوی

میکند، اتحاد ملی است. سر چیزهای جزئی تنازع نباید انجام بگیرد. البته اختلاف نظر هست. در این اختلاف نظرها مباحثه خوب است، مناظره خوب است اما مناظره خوب نیست. مناظره کنند، حرف بزنند، بحث کنند، در دانشگاه، در حوزه، در رسانه‌های عمومی، با ادب، با حفظ حرمت دیگران استدلال کنند؛ این خوب است اما مناظره کردن خوب نیست، دشمنی کردن خوب نیست، دهان را به حرف ناشایست آلودن خوب نیست؛ اینها خوب نیست. اتحاد کمک میکند.

خب حالا گرایش عموم ملت ایران، گرایش انقلاب است. ما آمار نگرفته‌ایم که بگوییم مثلاً فرض کنید که چند درصد نظراتشان در فلان موضوع سیاسی، مخالف با نظرات عمومی است یا مخالف با نظرات مسئولین است؛ اینها را نمیدانیم، اما فی الجمله میدانیم بله، کسانی هستند نظرات دیگری دارند، نظرات مخالفی دارند. طرف ملت ایران اینها نیستند؛ طرف ملت ایران استکبار است. همه مراقب باشند کمک به استکبار نکنند؛ همه مراقب باشند ابزار استکبار در مقابل انقلاب و در مقابل اسلام و در مقابل ایران عزیز قرار نگیرد. مثل همیشه آینده را من روشن میبینم. بحمدالله هر وقتی هم که یک افق روشنی پیش رو بوده، بعد از چندی به آن افق رسیده‌ایم. توانایی‌های ملت خیلی بالا است، توانایی کشور خیلی بالا است، ظرفیتهای کشور خیلی بالا است و ان شاء الله این ملت به دستاوردهای بزرگ تری خواهد رسید.

از خداوند متعال میخواهیم ما را در این راه ثابت قدم بدارد. از خداوند متعال میخواهیم امام عزیز را که این راه را به ما نشان داد با اولیائش محشور کند. از خداوند متعال میخواهیم شهدای عزیز ما را با شهدای صدر اسلام و کربلا محشور کند و ما را هم به آنها ملحق کند.

والسلام علیکم ورحمة الله

۱ در ابتدای این دیدار، آیت الله سید محمد علی آل هاشم (نماینده ولی فقیه در آذربایجان شرقی و امام جمعه تبریز) مطالبی بیان کرد.

۲ سوره فاطر، بخشی از آیه ۳۴

۳ صحیفه سجّادیه، دعای چهل و پنجم

۴ سوره جن، آیه ۱۶؛ «واگر [مردم] در راه درست، پایداری ورزند، قطعاً آب گوارایی بدیشان نوشانیم.»

۵ سوره انفال، بخشی از آیه ۶۰؛ «و هر چه در توان دارید از نیرو و اسبهای آماده بسیج کنید...»

۶ انگیزه

۷ سوره آل عمران، بخشی از آیه ۱۱۹؛ «... بگو: به خشم خود بمیرید...»

۸ شعار حصار: «تا انقلاب مهدی نهضت ادامه دارد.»

۹ بیانات در اجتماع بسیجیان شرکت کننده در همایش «خدمت بسیجیان» (۱۳۹۷/۷/۱۲)

۱۰ یوزی رایین (رئیس سازمان موشکی رژیم صهیونیستی)

۱۱ بیانات در دیدار کارآفرینان، تولیدکنندگان و دانش بنیانها (۱۴۰۱/۱۱/۱۰)

بیانات رهبرانقلاب در دیدار مردم آذربایجان شرقی | ۱۴۰۱/۱۱/۲۶

گزارش تصویری

صوت

فیلم کامل

متن بیانات